

være Anledning til at inddrage derunder. Jeg ser ikke, der kan være nogen principiel Forskel imellem, at man yder Laan til Laaneforeninger til Indkøb af Fartøjer og Redskaber til enkelte Fiskere eller til større landsomfattende Fællesindkøbsforeninger til Indkøb af saa store Artikler, at ikke den enkelte Laaneforening og endnu mindre den enkelte Fisker kan overkomme at løse Opgaven. Maa jeg endelig sige, at det er Meningen her ikke at give Laan, der stykkes ud i en Mængde forskellige Laan. Det er Meningen, at de Laan, der gives, skal gives een Gang for alle og samlede til en enkelt Fællesindkøbsforening, som vil blive udpeget efter Forhandling med Dansk Fiskeriforening, der jo omfatter alle Fiskerne i Landet, og hvor det vil blive stillet som Betingelse, at enhver Fisker her i Landet skal have Adgang til at forsyne sig, forsaavidt han ønsker det — det skal jo heller ikke være saadan, at Konkurrencen fra privat Erhvervsvirksomhed er udelukket.

Det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokratiet (Mads Jensen [Aale]), var inde paa den Tanke, at man skulde lade Orlogsværftet bygge et Tankskib og derigennem skaffe billigere Petroleum. Det er en Tanke, der ogsaa kom frem paa Fiskeriforeningens nylig afholdte Landsmøde, men jeg kan ikke se rettere, end at det er et af den Slags Forslag, som fremkommer, naar man er i Nød. Saa arbejder Hjernen, man søger at finde Udveje, og saa falder man over den Tanke: Er det ikke et Tankskib, der mangler? Burde Staten ikke træde til ved at bygge et Tankskib? Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer er klare over, hvad det i Øjeblikket vil koste at bygge et Tankskib. Efter Oplysninger, jeg har faaet, vil det koste 12—15 Mill. Kr., og det er endda et almindeligt pænt lille Tankskib, ikke af de allerstørste. Jeg er ikke helt sikker paa, at det er Vejen til at skaffe billigere Petroleum, at den danske Stat gaar i Gang med at bygge et Tankskib, som skal forrentes og afdrages. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det Tankskib vil faa meget vanskeligt ved at sejle billig Petroleum hjem. For øvrigt er det efter alt, hvad der foreligger, slet ikke Fragten, det er galt med. Petroleummen bliver i og for sig hverken dyrere eller billigere, fordi den kommer hertil paa et Skib, der sejler under dansk Flag. Der kan skaffes Petroleum til Landet, men til meget høje Priser. Jeg tror, at Fiskerne har fat i den rigtige Ende og er inde paa Forhandlinger, som

forhaabentlig vil føre til et godt Resultat, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at dette høje Ting støtter disse Bestræbelser ved at vedtage det foreliggende Forslag, saaledes som jeg ogsaa har Indtrykket af, at det fra alle Sider er Meningen at ville gøre. Derimod tror jeg ikke — og det ærede Medlem, som fremførte Tanken, maa undskylde, at jeg ikke kan dele hans Synspunkt, jeg opfattede det ogsaa kun som en Henstilling —, jeg tror ikke, at dette at bygge Tankskibe eller lade Staten drive Transport — og det er jo ikke almindeligt, at Staten driver almindelig Rederivirksomhed — er Vejen til at faa billigere Petroleum.

Endelig skal jeg overfor Henstillingen om at faa indsat en Bestemmelse om, at Sikkerheden for Laanene gøres til Genstand for nærmere Afgørelse af Landbrugsministeren, sige, at jeg selvfølgelig ikke vilde have det mindste imod, at en saadan Bestemmelse stod i Lovforslaget. Naar den ikke staar der, er det, fordi jeg betragter det som en Selvfølge, at al den Sikkerhed, der kan opnaas, vil blive ydet. Det er, som jeg vist allerede har bemærket, Meningen, at Hovedparten af dette ekstraordinære Laan vil blive anvendt til Indkøb af saadanne Materialer, som er nødvendige, hvis Fiskerne skal kunne magte Fællesindkøb; og naar det er Tilfældet, kunde man tænke sig en Sikkerhed i, at Staten havde Panteret i det Materiel, som anskaffes af Fiskerne i Fællesskab. Det er en Selvfølge, at jeg vil bestræbe mig for, at der skaffes saa megen Sikkerhed, som det overhovedet er muligt at skaffe. Men, som sagt, jeg har egentlig anset det for en Selvfølge og har derfor ikke anført det i Lovforslaget, og jeg henstiller, om det ikke efter de Udtalelser, der er faldet dels fra ærede Medlemmer, dels fra mig, i og for sig er overflødig at sige det udtrykkeligt i Loven.

Maegaard: Naar jeg henstillede til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vilde være praktisk til Lovforslagets § 1, 2det Stykke, hvor disse ekstraordinære Laan omtales, at føje en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren skulde fastsætte nærmere Regler for Sikkerheden for disse Udlaan, var det, fordi jeg fandt det ganske rimeligt, at det i Lovforslaget ogsaa for denne Laaneform var angivet, at Landbrugsministeren havde til Pligt at gøre det, saa meget mere som der for de øvrige Laanformer, der er omtalte i Lovforslaget, findes saadanne Regler fastsat. Da jeg